

Jesu Kristi Åbenbaring - Nummer tretten

Krigen i Himlen og de sidste dage: Afsløringen af den profetiske tidslinje fra Åbenbaringen 12 og 13

Jeff Pippenger

2023-11-09

Vi har identificeret den krig i himlen, som beskrives i kapitel tolv i Johannes' Åbenbaring. Ved at anvende princippet om Kristi karakter, som er Alfa og Omega, har vi nærmet os krigen i himlen i kapitel tolv som en typificering af den krig i himlen, der finder sted i „de sidste dage“. Udtrykket „de sidste dage“ i Bibelen og Profetiens Ånd betyder de sidste dage af den undersøgende dom.

Vi har identificeret de tre sataniske magter i kapitel tolv og tretten, ikke som magter, der finder deres opfyldelse i fortidens historie, men som den moderne opfyldelse af de magter, der fører verden til Harmagedon. Dragen i kapitel tolv er De Forenede Nationer; den katolske kirke, som skal genopstå ved søndagsloven i De Forenede Stater, er havdyret i kapitel tretten; og jorddyret med de to horn er De Forenede Stater.

Vi har fastslået, at den krig, som i kapitel tolv sædvanligvis opfattes som udelukkende en fremstilling af Lucifers oprør i himlen, i virkeligheden skildrer en krig, som står for at finde sted i de jordiske himle, begyndende ved den snart kommende søndagslov i De Forenede Stater. Vi har brugt tid på at påvise, at der findes en prøvelsesproces, fremstillet i Åbenbaringen tretten, vers elleve til sytten, som indebærer erkendelsen af dannelsen af dyrets billede. Dyrets billede repræsenterer foreningen af kirke og stat, hvor kirken har herredømmet over forholdet. Når kirken har herredømmet, benytter den dernæst staten til at håndhæve sine læresætninger og forfølge dem, som den betegner som kættere. Den verdensomspændende prøvelsesproces, der er forbundet med dannelsen af dyrets billede, fuldbyrdes først i De Forenede Stater. De profetiske kendetegn ved hver af de to prøvelsesprocesser er i det væsentlige de samme, enten i De Forenede Stater eller i verden.

Vi pegede på de to identiske perioder på tolv hundrede og tres dage, som gik forud for og fulgte efter korset, som et andet vidne til identifikationen af to på hinanden følgende prøveprocesser vedrørende dyrets billede ved verdens ende. Dannelsen af dyrets billede i De Forenede Stater mellem den 11. september 2001 og den snart kommende søndagslov går forud for dannelsen af dyrets billede i De Forenede Nationer efter den snart kommende søndagslov. De tolv hundrede og tres dage af Kristi tjeneste fra Hans dåb til korset gik forud for de tolv hundrede og tres dage af Hans disciples tjeneste, som fulgte efter korset. De to linjer, som begge indeholder to perioder, der repræsenterer identiske prøver i hver periode, fremstiller temaet om enten Kristi billede eller antikrists billede.

De tolv hundrede og tres dage i Kristi tjeneste, som endte ved korset, begyndte, da Helligånden dalede ned ved Hans dåb, i overensstemmelse med den vældige engel i Åbenbaringen atten, der steg ned den 11. september 2001.

»Er nu det ord kommet, som jeg skulle have erklæret, at New York skal skylles bort af en flodbølge? Dette har jeg aldrig sagt. Jeg har sagt, idet jeg så på de store bygninger, der rejste sig dér, etage efter etage: »Hvilke frygtelige scener vil ikke finde sted, når Herren rejser sig for at ryste jorden med vældig kraft! Da vil ordene i Åbenbaringen 18:1–3 blive opfyldt.« Hele det attende kapitel i Åbenbaringen er en advarsel om det, som kommer over jorden. Men jeg har ikke fået noget særligt lys med hensyn til, hvad der vil komme over New York, kun at jeg ved, at de store bygninger dér en dag vil blive styrtet ned ved Guds magts vending og omvæltning. Ud fra det lys, der er givet mig, ved jeg, at ødelæggelse er i verden. Ét ord fra Herren, én berøring af hans vældige magt, og disse massive bygningsværker vil falde. Der vil udspille sig scener, hvis rædsel vi ikke kan forestille os.« Review and Herald, 5. juli 1906.

Perioden på tusind to hundrede og tres dage i Kristi historie, som endte ved korset, repræsenterer den tidsperiode, der afsluttes ved den snart kommende søndagslov. Korset er et forbillede på søndagsloven. Begge er symboler på dom. Begge repræsenterer den kommende nationale undergang for den nation, hvor domsbegivenheden finder sted. Begge fandt sted i det herlige land Juda. I Kristi historie var det det bogstavelige herlige land Juda, og ved søndagsloven er det det åndelige herlige land Juda, Amerikas Forenede Stater. Ved korset blev Kristus ophøjet med det formål at drage alle mennesker til sig.

Og jeg, når jeg bliver løftet op fra jorden, vil drage alle til mig. Dette sagde han for at tilkendegive, hvilken død han skulle dø. Johannes 12,32-33.

Ved søndagsloven løftes de hundrede og fireogfyrrer tusindes banner op for at drage alle mennesker til Kristus.

Og han skal løfte et banner for folkene i det fjerne og fløjte ad dem fra jordens ende; og se, de skal komme med hast, hurtigt. Esajas 5:26.

Perioden på tolv hundrede og tres dage i Kristi historie, som følger efter korset, ender med, at Mikael rejser sig ved steningen af Stefanus.

Men han, fuld af Helligånden, så opmærksomt op mod himlen og så Guds herlighed og Jesus stående ved Guds højre hånd og sagde: Se, jeg ser himlene åbne og Menneskesønnen stående ved Guds højre hånd. ApG 7:55, 56.

De symbolske toogfyrrer måneder i prøvelsetiden under det sidste billede af dyret ender med, at Mikael står frem, og markerer afslutningen på menneskets nådetid.

Og på den tid skal Mikael stå frem, den store fyrste, som står vagt om dit folks børn; og der skal komme en trængselstid, som der ikke har været magen til, siden der blev til noget folk, indtil samme tid; og på den tid skal dit folk blive frelst, enhver, som findes indskrevet i bogen. Daniel 12:1.

Den fuldstændige historie om begge prøvelsesprocesser vedrørende dyrets billede indeholder andre indre profetiske vidnesbyrd. Når dette forstås korrekt – og jeg erkender, at få personer forstår denne sandhed – så begyndte den første prøvelsesproces vedrørende dyrets billede, som opfyldes i De Forenede Stater, den 11. september 2001, da det tredje ve ankom i historien. Søndagsloven,

hvor den første prøvelsesproces vedrørende dyrets billede ender, markerer det tredje ves ankomst i dom over De Forenede Stater for vedtagelsen af søndagsloven. På det tidspunkt opfylder det tredje ves ankomst nationernes vrede, i opfyldelse af Åbenbaringen kapitel elleve, vers atten, og den første omtale af Islams rolle i at vredes nationerne i bibelprofetien.

Og han skal være et vildæsel af et menneske; hans hånd skal være imod enhver, og enhver mands hånd imod ham; og han skal bo lige over for alle sine brødre. 1 Mosebog 16,12.

Den snart kommende søndagslov er afslutningen på den første prøvetid og tillige begyndelsen på den sidste prøvetid. Den sidste prøvetid ender, når menneskets nådetid afsluttes, og på dette tidspunkt slippes de fire vinde, som er et symbol på det tredje ve, fuldt ud.

„Da Frelseren så i det jødiske folk en nation, som var skilt fra Gud, så Han også en bekendende kristen kirke forenet med verden og pavedømmet. Og ligesom Han stod på Oliebjerget og græd over Jerusalem, indtil solen sank bag de vestlige høje, således græder Han over og bønfaller syndere i disse sidste øjeblikke af tiden. Snart vil Han sige til englene, som holder de fire vinde tilbage: ‘Slip plagerne løs; lad mørke, ødelæggelse og død komme over overtræderne af min lov.’ Vil Han blive nødt til at sige til dem, som har haft stort lys og kundskab, således som Han sagde til jøderne: ‘Havde du dog kendt, også du, i det mindste på denne din dag, hvad der tjener til din fred! Men nu er det skjult for dine øjne’?” Review and Herald, 8. oktober 1901.

I Kristi historie begyndte det første vejmærke i den første periode på tusind to hundrede og tres dage ved Hans dåb, som var et symbol på Hans død og opstandelse. Denne periode endte ved Hans død og opstandelse, hvilket samtidig indledte den sidste periode på tusind to hundrede og tres dage. Denne periode endte med Stefans død og lovede opstandelse.

Den historiske linje, som repræsenterer Kristi billede, har den samme profetiske struktur som den historiske linje, der repræsenterer antikrists billede.

I Skrifterne er Kristus den sande konge i nord, og det har altid været Satans hensigt at omstyrte og forfalske Kristi kongelige myndighed.

Hvor er du dog faldet ned fra himlen, du Lucifer, morgenrødens søn! Hvor er du hugget ned til jorden, du, som svækkede folkeslagene! For du sagde i dit hjerte: Jeg vil stige op til himlen, jeg vil ophøje min trone over Guds stjerner; jeg vil også sidde på forsamlingens bjerg, længst mod nord; jeg vil stige op over skyernes højder; jeg vil gøre mig den Højeste lig. Esajas 14:12–14.

„Nordens sider“ er Jerusalem, den store Konges stad, hvor hans helligdom er.

En sang og salme for Korahs sønner. Stor er Herren og højlovet i vor Guds stad, på hans helligheds bjerg. Dejlig i sin beliggenhed, hele jordens glæde, er Zions bjerg, mod nordens sider, den store Konges stad. Salmernes Bog 48:1, 2.

I Skrifterne fremstilles de jordiske „konger fra nord“ altid som fjender af Guds folk. De repræsenterer Satans bestræbelse på at efterligne den sande konge fra nord, som sidder på sin trone i Jerusalem, som er nordens sider. Den linje, der repræsenterer to prøvelsesprocesser for dyrets billede, og som løber parallelt med linjen for de to prøvelsesprocesser for Kristi billede, har et

trede vidne i temaet om Satans bestræbelse på at være kongen fra nord, som hersker over Guds folk.

I 723 f.Kr. førte nordens konge, repræsenteret ved Assyrien, Israels nordlige ti stammer i fangenskab som opfyldelse af Tredje Mosebogs „syv tider“. Tolv hundrede og tres år senere, i 538, overgav nordens konge, på dette tidspunkt i historien repræsenteret ved det bogstavelige hedenske Rom, tronen til det pavelige Rom, som derpå blev den åndelige konge i nord i endnu tolv hundrede og tres år. Denne anden periode på tolv hundrede og tres år endte i 1798, da den åndelige romerske konge i nord modtog et dødeligt sår. Da pavedømmet modtog sit dødelige sår i 1798, var det et forbillede på nådetidens afslutning for menneskene, når det genopstandne pavedømme endeligt og for bestandig går til sin ende uden nogen til at hjælpe.

Og han skal opslå sit paladstelt mellem havene på det herlige hellige bjerg; men han skal gå sin ende i møde, og ingen skal hjælpe ham. Og på den tid skal Mikael stå frem, den store fyrste, som står værn for dit folks børn; og der skal være en trængselstid, som der ikke har været, siden der blev en nation, indtil den samme tid; og på den tid skal dit folk blive frelst, enhver, som findes indskrevet i bogen. Daniel 11:45, 12:1.

De „syv tider“ i Tredje Mosebog seksogtyve, som svarer til to tusind fem hundrede og tyve år, identificerer Assyrien som kongen i nord i 723 f.Kr., og som kongen i nord erobrede han det „nordlige“ rige i det gamle Israel. Fra dette tidspunkt og frem trampede hedenskabet, begyndende med Assyrien og videre til det hedenske Rom, Guds folk, „hæren“ i Daniel 8,13, ned i tolv hundrede og tres år. I 538 blev den bogstavelige romerske konge i nord profetisk besejret af den åndelige romerske konge i nord, som trampede Guds åndelige Israel ned i endnu tolv hundrede og tres år. Den anden periode med nedtrampning endte, da den åndelige romerske konge i nord modtog sit dødssår i 1798.

I rækken for billedet af Kristus er det centrale punkt korset, hvor døden identificeres. I de to perioder af prøven ved dannelsen af dyrets billede er det centrale punkt jorddyrets død. I rækken for den forfalskede konge i nord er det centrale punkt den bogstavelige romerske konge i nords død.

Disse linjer repræsenterer tre bibelske vidner, som hver indeholder to på hinanden følgende tidsperioder inden for én tidsperiode. Hvert midtpunkt er kendetegnet ved fysisk død eller ved et riges død i Bibelens profeti. For Kristus var midtpunktet Hans død og opstandelse. For dyrets billede er midtpunktet jorddyrets død, det sjette rige i Bibelens profeti, ved søndagsloven. For linjen om den forfalskede konge i nord repræsenterer midtpunktet døden for den bogstavelige romerske konge i nord, det fjerde rige i Bibelens profeti.

De to vidner i Åbenbaringen kapitel elleve repræsenterer ifølge søster White i *Den store strid* Guds ord. Kristus er Guds ord. Disse to vidner blev givet magt til at profetere i tusind to hundrede og tresindstyve dage, klædt i sæk. Derefter blev de slået ihjel på gaden og opstod ikke i tre dage og en halv. „Tusind to hundrede og tresindstyve dage“ og „tre dage og en halv“ er begge symboler på ørkenperioden på tolv hundrede og tres år. De begyndte med en bemyndigelse, hvor de profeterede klædt i sæk, som endte i død. Derefter var de tavse og iklædt døden i den samme profetiske

periode, indtil de blev oprejst for at fremføre den tredje engels advarsel, som forkynder prøvetidens afslutning.

Disse fire profetiske linjer svarer til fire vidner. Den profetiske struktur i hvert af de fire vidner er identisk. Tidsperioderne i hver af de otte perioder, med undtagelse af perioden fra 11. september 2001 til den snart kommende søndagslov, som findes i de fire linjer, er profetisk identiske. Hvert midtpunkt repræsenterer en eller anden form for død. To af linjerne omhandler Kristus, enten som Hans billede eller som Guds Ord. De andre to linjer repræsenterer antikrist, enten i hans ønske om at efterligne Kristus som nordens konge eller at efterligne Kristi styresystem.

Vi vil i vores næste artikel søge at sammenstille de hundrede og fireogfyrre tusinde med slaget i den første himmel. Kære læser eller lytter: Hvad enten du nægter at se disse sandheder, eller du ser dem, må det påpeges, at den information, som fremlægges i alle disse artikler, identificeres og derefter understøttes og opretholdes ved anvendelsen af begyndelsen på en ting for at identificere enden på en ting. Dette er Alpha og Omegas profetiske signatur, og er et væsentligt element i Jesu Kristi Åbenbaring, som nu bliver forseglingen taget af.

De skjulte ting hører Herren vor Gud til; men de ting, som er åbenbaret, hører os og vore børn til for evigt, for at vi skal gøre alle denne lovs ord. Femte Mosebog 29,29.